ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 21.06.1974 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

63

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 28. marca 1974

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou

Dňa 16. marca 1972 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou a Protokol, ktorý je jeho súčasťou.

S dohovorom a Protokolom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ich ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Sófii 21. februára 1974.

Podľa svojho článku 42 ods. 1 dohovor a Protokol nadobudol platnosť 23. marcom 1974.

České znenie dohovoru a Protokolu sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou

Prezident Československej socialistickej republiky a Štátna rada Bulharskej ľudovej republiky, vedené prianím ďalej rozvíjať priateľské vzťahy v súlade so Zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou, podpísanou v Prahe 26. apríla 1968 a berúc do úvahy, že konzulárne vzťahy medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou si vyžadujú novú zmluvnú úpravu, sa rozhodli uzavrieť tento dohovor a za týmto účelom vymenovali za svojich splnomocnencov: prezident Československej socialistickej republiky Ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničných vecí, Štátna rada Bulharskej ľudovej republiky Petra Mladenova, ministra zahraničných vecí, ktorí sa dohodli na tomto:

HLAVA I
DEFINÍCIE

Článok 1

V zmysle tohto dohovoru majú uvedené pojmy tento význam:

1. „Konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulárne zastupiteľstvo.
2. „Konzulárny obvod“ je územie, na ktorom konzulárny úrad vykonáva svoje konzulárne funkcie.
3. „Vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom plnením povinností spojených s touto funkciou.
4. „Konzulárny úradník“ je osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií. Pojem „konzulárny úradník“ zahŕňa aj osobu vyslanú na prax na konzulárny úrad. 5. „Konzulárny zamestnanec“ je osoba, ktorá nie je konzulárnym úradníkom a ktorá vykonáva na konzulárnom úrade administratívne alebo technické funkcie. Pojem zamestnanec konzulárneho úradu„ zahŕňa aj osobu, ktorá plní aj iné úlohy spojené so starostlivosťou o konzulárny úrad. 6. “Konzulárne miestnosti„ sú budovy alebo časti budov, včítane rezidencie vedúceho konzulárneho úradu, ako aj pozemky, ktoré patria k týmto budovám alebo častiam budov a ktoré sa užívajú výhradne na konzulárne účely, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom.
7. “Konzulárny archív„ zahŕňa všetku úradnú korešpondenciu, šifry, dokumenty, knihy, filmy, zvukové pásky a iné technické pracovné prostriedky, ako aj zariadenia určené na ich uloženie a ochranu.
8. Pojem “občan vysielajúceho štátu„ zahŕňa aj právnické osoby.
9. “Loď„ je každé plavidlo plávajúce pod vlajkou vysielajúceho štátu.

HLAVA II
ZRIAĎOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADOV A VYMENÚVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADNÍKOV

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže v prijímajúcom štáte zriadiť len s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a konzulárny obvod sa určia po vzájomnom súhlase vysielajúceho a prijímajúceho štátu.

Článok 3

1. Vysielajúci štát si pred vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu vyžiada diplomatickou cestou súhlas prijímajúceho štátu.
2. Diplomatická misia vysielajúceho štátu po tom, čo dostane tento súhlas, predloží ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu. V patente alebo v inom dokumente sa uvádza plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho občianstvo, trieda, konzulárny obvod, v ktorom bude vykonávať svoje funkcie, a sídlo konzulárneho úradu.

3. Po predložení patentu alebo iného dokladu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu mu prijímajúci štát v čo najkratšej lehote udelí exequatur alebo iné povolenie.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií až vtedy, keď mu prijímajúci štát udelí exequatur alebo iné povolenie.
5. Do udelenia exequatur alebo iného povolenia môže prijímajúci štát dať vedúcemu konzulárneho úradu súhlas na dočasný výkon jeho funkcií.
6. Po tom, čo bol vedúcemu konzulárneho úradu udelený súhlas prijímajúceho štátu, aj keď len dočasne, na výkon jeho funkcií, orgány prijímajúceho štátu urobia potrebné opatrenia, aby ich mohol vykonávať.

Článok 4

Vysielajúci štát oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu plné meno a priezvisko, štátnu príslušnosť, triedu a funkciu konzulárneho úradníka, ktorý vykonáva inú funkciu než funkciu vedúceho konzulárneho úradu.

Článok 5

Konzulárnym úradníkom môže byť len občan vysielajúceho štátu.

Článok 6

Prijímajúci štát môže kedykoľvek, bez povinnosti oznámiť dôvody svojho rozhodnutia, diplomatickou cestou upovedomiť vysielajúci štát o tom, že exequatur alebo iné povolenie pre vedúceho konzulárneho úradu bolo odvolané alebo že konzulárny úradník alebo pracovník konzulárneho úradu je nežiadúcou osobou. Vysielajúci štát je v takomto prípade povinný odvolať onoho vedúceho konzulárneho úradu, konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu, ak sa už ujali svojich funkcií. V prípade, že vysielajúci štát nesplní túto povinnosť v rozumnej lehote, môže prijímajúci štát odmietnuť považovať takú osobu za konzulárneho úradníka alebo za zamestnanca konzulárneho úradu.

HLAVA III
VÝSADY A IMUNITY

Článok 7

Prijímajúci štát zabezpečí konzulárnemu úradníkovi ochranu a urobí nevyhnutné opatrenia na to, aby mohol plniť svoje funkcie a požívať práva, výsady a imunity dané mu týmto dohovorom a právnym poriadkom prijímajúceho štátu. Prijímajúci štát urobí nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie ochrany konzulárneho úradu a obydlí konzulárnych úradníkov.

Článok 8

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoju funkciu, alebo ak je funkcia vedúceho konzulárneho úradu dočasne neobsadená, môže vysielajúci štát splnomocniť konzulárneho úradníka tohto alebo iného konzulárneho úradu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte, aby dočasne viedol konzulárny úrad. Plné meno tejto osoby bude vopred oznámené ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu je oprávnená vykonávať funkcie vedúceho konzulárneho úradu, na miesto ktorého bola vymenovaná. Podlieha rovnakým povinnostiam a požíva rovnaké práva, výsady a imunity, aké by mala, keby bola vymenovaná podľa článku 3 tohto dohovoru.
3. Vymenovanie člena diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu na konzulárny úrad v súlade s odsekom 1 tohto článku sa nedotýka jeho výsad a imunít, ktoré sa mu poskytujú na základe jeho diplomatického štatusu.

Článok 9

1. Na členov diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, ktorí boli poverení výkonom konzulárnych funkcií na tejto misii, sa vzťahujú práva a povinnosti konzulárnych úradníkov uvedené v tomto dohovore.
2. Výkon konzulárnych funkcií osobami uvedenými v odseku 1 tohto článku sa nedotýka výsad a imunít, ktoré sa im poskytujú na základe ich diplomatického štatusu.

Článok 10

Vysielajúci štát môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobudnúť do vlastníctva alebo prenajímať pozemky, budovy alebo časti budov pre konzulárny úrad a pre byty konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu a nemajú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte.

Ak to bude nevyhnutné, prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pri nadobúdaní do vlastníctva alebo prenajímaní pozemkov, budov alebo častí budov na tieto účely všetku pomoc a podporu.

Článok 11

1. Na budove, v ktorej sa nachádza konzulárny úrad, môže byť umiestnené označenie konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu a štátny znak vysielajúceho štátu.
2. Na budove konzulárneho úradu a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu sa môže vyvesovať vlajka vysielajúceho štátu.
3. Vedúci konzulárneho úradu môže používať vlajku vysielajúceho štátu na svojich dopravných prostriedkoch.

Článok 12

1. Budovy alebo časti budov používané výlučne na účely konzulárneho úradu, práve tak ako pozemky, ktoré k týmto budovám alebo častiam budov patria, sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby splnomocnenej jedným z nich.
2. Ustanovenie odseku 1 sa vzťahuje aj na obydlia konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú v ňom trvalé bydlisko.

Článok 13

Konzulárne archívy sú nedotknuteľné vždy a kdekoľvek sa nachádzajú. V konzulárnych archívoch sa nesmú uschovávať neúradné dokumenty.

Článok 14

1. Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou, s diplomatickými misiami a s konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu nezávisle od toho, kde sa nachádzajú. Na tento účel môže používať všetky obvyklé spojovacie prostriedky, šifry, kuriérne spojenia a zapečatenú batožinu. Rádiostanicu možno zriadiť a používať len so súhlasom prijímajúceho štátu.
   Pri používaní obvyklých spojovacích prostriedkov platia pre konzulárny úrad rovnaké sadzby ako pre diplomatickú misiu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu bez ohľadu na použité spojovacie prostriedky, rovnako ako zapečatená batožina so zreteľným vonkajším označením ich úradného charakteru sú nedotknuteľné a orgány prijímajúceho štátu ich nesmú zadržiavať alebo kontrolovať.
3. Osobám dopravujúcim konzulárnu batožinu poskytne prijímajúci štát rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatickým kuriérom vysielajúceho štátu.

4. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo lietadla. Kapitán bude vybavený úradnou listinou s uvedením počtu zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Konzulárny úradník môže uvedenú batožinu od kapitána lode alebo lietadla voľne prevziať a môže mu ju voľne odovzdať.

Článok 15

Osoba konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu alebo ktorý v ňom nemá trvalé bydlisko, je nedotknuteľná. Tieto osoby nesmú byť zatknuté ani nijakým spôsobom zadržané. Prijímajúci štát je povinný zaobchádzať s nimi s náležitou úctou a urobiť všetky nevyhnutné opatrenia na ochranu ich osoby, slobody a dôstojnosti.

Článok 16

1. Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, pokiaľ nie je občanom prijímajúceho štátu, ani v ňom nemá trvalé bydlisko, je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Rovnako požíva vyňatie z občianskoprávnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu, s výnimkou:
   a) vecnej žaloby týkajúcej sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, ledaže ju vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu;
   b) žaloby týkajúcej sa dedičstva, v ktorom je vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom ako súkromná osoba, a nie ako splnomocnenec vysielajúceho štátu;
   c) žaloby týkajúcej sa akéhokoľvek slobodného povolania alebo obchodnej činnosti, ktorú vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.
2. Proti konzulárnemu úradníkovi alebo proti zamestnancovi konzulárneho úradu, pokiaľ nie je občanom prijímajúceho štátu alebo v ňom nemá trvalé bydlisko, sa môže viesť vykonávacie konanie len v prípadoch uvedených v odseku 1 písmeno a), b), c) a za predpokladu, že sa dá uskutočniť bez toho, že by sa porušila nedotknuteľnosť jeho osoby alebo jeho obydlia.
3. Rodinní príslušníci konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti a nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo nemajú v tomto štáte trvalé bydlisko, rovnako požívajú vyňatie z jurisdikcie, ako aj osobnú nedotknuteľnosť ako konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu ani nemá v tomto štáte trvalé bydlisko.
4. Vysielajúci štát sa môže vzdať imunity konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, ako aj ich rodinných príslušníkov. Vzdanie sa musí v každom prípade oznámiť písomnou formou. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnych a správnych veciach neznamená vzdať sa imunity, pokiaľ ide o výkon rozhodnutia, tej sa treba vzdať osobitne.
5. Ak podá žalobu osoba, ktorá podľa tohto článku požíva vyňatie z jurisdikcie, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, pokiaľ ide o protižalobu, ktorá je v priamej súvislosti s hlavnou žalobou.

Článok 17

1. Konzulárny úradník a zamestnanec konzulárneho úradu, pokiaľ nie je občanom prijímajúceho štátu alebo v ňom nemá trvalé bydlisko, nie je povinný vypovedať ako svedok.
2. So súhlasom vysielajúceho štátu môže konzulárny úradník a zamestnanec konzulárneho úradu, pokiaľ nie je občanom prijímajúceho štátu a nemá v ňom trvalé bydlisko, na požiadanie podať svedeckú výpoveď. Voči týmto osobám nemožno použiť donucovacie opatrenia s cieľom, aby podali svedectvo alebo aby sa za týmto účelom ustanovili na súd, a nesmú byť volané na zodpovednosť, ak odmietnu vypovedať ako svedok alebo ak sa neustanovia na súd.
3. Zamestnanec konzulárneho úradu, ktorý je občanom prijímajúceho štátu alebo ktorý v ňom má trvalé bydlisko, môže odmietnuť svedeckú výpoveď o úradných veciach.
4. Pri použití odseku 2 tohto článku sa urobia potrebné opatrenia na to, aby sa zamedzilo narušenie činnosti konzulárneho úradu. Pokiaľ je to možné, ústnu alebo písomnú svedeckú

výpoveď možno urobiť na konzulárnom úrade alebo v byte dotyčného konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu.

5. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na súdne konanie a konanie vykonávané orgánmi štátnej správy alebo inými orgánmi, ktoré vykonávajú funkcie štátnej správy.
6. Ustanovenia tohto článku sa obdobne budú uplatňovať voči rodinným príslušníkom konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu žijúcim s nimi v spoločnej domácnosti, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu a ani v ňom nemajú trvalé bydlisko.

Článok 18

Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, pokiaľ s nimi žijú v spoločnej domácnosti a nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú v prijímajúcom štáte oslobodení od vojenských povinností a iných povinností ukladaných štátom.

Článok 19

Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu a nemajú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, sú vyňatí zo všetkých povinností uložených právnymi predpismi prijímajúceho štátu týkajúcich sa registrácie, získavania povolenia na pobyt a iných obdobných požiadaviek voči cudzincom.

Článok 20

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od akéhokoľvek zdanenia alebo iných obdobných poplatkov v akejkoľvek forme, pokiaľ ide o:
   a) pozemky, budovy alebo časti budov používané výhradne na konzulárne účely, včítane obydlí konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve alebo najaté vysielajúcim štátom alebo sú najaté niektorou fyzickou alebo právnickou osobou konajúcou v jeho mene;
   b) zmluvy alebo listiny týkajúce sa nadobudnutia uvedených nehnuteľností, ak vysielajúci štát nadobúda tento majetok výhradne na konzulárne účely.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa netýkajú platieb za poskytnutie skutočne preukázaných služieb.

Článok 21

Prijímajúci štát nezdaňuje a nevyberá žiadne dane alebo iné poplatky z nehnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý je v jeho držbe alebo užívaní a slúži na konzulárne účely, ani v súvislosti s nadobúdaním takého majetku, za ktorý by v inom prípade bol vysielajúci štát povinný na základe právnych predpisov tieto dane a poplatky platiť.

Článok 22

Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu, ani v ňom nemá trvalé bydlisko, je oslobodený od všetkých daní a iných obdobných poplatkov každého druhu vyberaných prijímajúcim štátom zo mzdy, ktorú dostáva za plnenie svojich služobných povinností.

Článok 23

1. Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, pokiaľ ide o občanov vysielajúceho štátu, ktorí nemajú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, sú v ňom oslobodení od všetkých štátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov, včítane daní a poplatkov z ich hnuteľného majetku.
2. Oslobodenie podľa odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na:

a) nepriame dane, ktoré obvykle bývajú zahrnuté do ceny tovaru alebo služieb;

b) dane a poplatky zo súkromných nehnuteľností na území prijímajúceho štátu, pokiaľ už nie sú oslobodené podľa článku 20 tohto dohovoru;

c) dane a poplatky z dedičstva a z nadobudnutia majetku v prijímajúcom štáte;

d) dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktoré majú svoje zdroje v prijímajúcom štáte;

e) dane a poplatky z právnych úkonov a z listín týkajúcich sa týchto právnych úkonov, včítane poplatkov (kolkov každého druhu) vyberaných v súvislosti s týmito právnymi úkonmi, pokiaľ sa oslobodenie už neposkytuje podľa článku 20 tohto dohovoru;

f) platenie za skutočne preukázané služby.

Článok 24

1. Všetky predmety, včítane motorových vozidiel, dovážané na úradnú potrebu konzulárneho úradu, sú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oslobodené od colných daní a dávok každého druhu rovnakým spôsobom ako predmety dovážané pre úradnú potrebu diplomatickej misie.
2. Osobná batožina konzulárneho úradníka a jeho rodinných príslušníkov je oslobodená od colnej kontroly.
3. Konzulárny úradník a zamestnanec konzulárneho úradu, ako aj ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, pokiaľ nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od colných poplatkov a iných dávok každého druhu rovnako ako zodpovedajúce kategórie personálu diplomatickej misie.

Článok 25

Všetky osoby, ktoré na základe tohto dohovoru požívajú výsady alebo imunity, sú povinné bez újmy na týchto výsadách a imunitách dbať na právne predpisy prijímajúceho štátu, včítane dopravných predpisov a predpisov o poisťovaní motorových vozidiel.

Článok 26

Pokiaľ to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu o oblastiach, do ktorých je vstup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti, konzulárnemu úradníkovi bude povolený v konzulárnom obvode voľný pohyb na plnenie jeho úradných povinností.

HLAVA IV

KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 27

1. Konzulárny úradník prispieva v konzulárnom obvode k upevňovaniu priateľských vzťahov medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom, k všestrannému rozvoju a prehlbovaniu bratskej spolupráce v politickej, hospodárskej, vedeckej, kultúrnej, turistickej a ďalších oblastiach.
2. Konzulárny úradník v konzulárnom obvode chráni práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov.

Článok 28

1. Konzulárny úradník má právo vykonávať v konzulárnom obvode funkcie uvedené v tejto hlave. Konzulárny úradník okrem toho môže vykonávať aj iné konzulárne funkcie, pokiaľ nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník sa pri výkone svojich funkcií môže písomne alebo ústne obracať na príslušné miestne orgány konzulárneho obvodu, ako aj na ústredné orgány prijímajúceho štátu, ak to dovoľujú právne predpisy prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať svoje funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

4. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vyberať konzulárne poplatky.

Článok 29

1. Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:
   a) viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu;
   b) prijímať všetky vyhlásenia v súvislosti so štátnym občianstvom, potrebné podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
   c) registrovať a prijímať oznámenia a doklady o narodení alebo úmrtí občanov vysielajúceho štátu;
   d) aby sa pred ním v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu uzavierali manželstvá za podmienky, že obe osoby sú občanmi vysielajúceho štátu;
   e) prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných vzťahov občanov vysielajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník informuje príslušné orgány prijímajúceho štátu o registrácii matričných listín podľa písmena c) a d) odseku 1 tohto článku, ak to vyžadujú právne predpisy prijímajúceho štátu.
3. Ustanovenia písmen c) a d) odseku 1 tohto článku nezbavujú zúčastnené osoby povinnosti dodržiavať náležitosti ustanovené právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 30

Konzulárny úradník je oprávnený:

1. vydávať, predlžovať, rozširovať a robiť neplatnými cestovné doklady občanov vysielajúceho štátu;
2. vydávať víza a potrebné doklady osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu a predlžovať platnosť týchto dokladov.

Článok 31

1. Konzulárny úradník má právo vykonávať v konzulárnom obvode notárske úkony v súlade s právnym poriadkom vysielajúceho štátu, pokiaľ nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu:
   a) na žiadosť osoby nezávisle od jej štátnej príslušnosti na uplatnenie vo vysielajúcom štáte;
   b) na žiadosť občana vysielajúceho štátu na uplatnenie mimo tohto štátu.
2. Konzulárny úradník má právo prekladať písomnosti a overovať správnosť prekladu.

Článok 32

Konzulárny úradník je v súlade s článkom 31 tohto dohovoru oprávnený vykonávať tieto úkony:

1. Prijímať, spisovať a overovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu.
2. Spisovať, overovať a uschovávať závety občanov vysielajúceho štátu.
3. Spisovať alebo overovať právne úkony uzavierané medzi občanmi vysielajúceho štátu a potvrdzovať jednostranné právne úkony, pokiaľ nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník nemôže spisovať a potvrdzovať také právne úkony, ktoré zakladajú alebo rušia vecné práva k nehnuteľnému majetku nachádzajúcemu sa v prijímajúcom štáte.
4. Spisovať alebo overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto právne úkony týkajú výlučne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo vecí, k vykonaniu ktorých má dôjsť na území tohto štátu, za podmienky, že tieto právne úkony nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
5. Overovať listiny vydané orgánmi alebo úradnými osobami vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu, ako aj overovať odpisy, preklady a výťahy z týchto dokladov.

6. Overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na písomnostiach každého druhu, ak obsah týchto dokladov nie je v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu.
7. Prijímať do úschovy majetok a doklady občanov vysielajúceho štátu alebo pre týchto občanov, ak to nie je v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu.
8. Vykonávať iné úkony patriace k funkciám konzulárneho úradníka, ak nie sú v rozpore s právnym poriadkom prijímajúceho štátu.

Článok 33

Konzulárnym úradníkom spísané, overené alebo preložené listiny podľa článku 32 tohto dohovoru majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu účinnosť a preukaznú moc ako listiny spísané, preložené alebo overené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.

Článok 34

1. Pôsobnosť konzulárnych úradníkov v dedičských veciach sa spravuje Zmluvou o právnej pomoci vo veciach občianskych a trestných medzi Československou socialistickou republikou a Ľudovou republikou bulharskou.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárneho úradníka o smrti občanov vysielajúceho štátu a oznámia mu údaje o dedičstve, dedičoch, poručiteľoch a o existencii závetu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárneho úradníka o existencii dedičstva v prijímajúcom štáte v prípade, že dedič alebo poručiteľ sú občanmi vysielajúceho štátu.
   Toto sa týka aj prípadov, keď sa príslušné orgány prijímajúceho štátu dozvedia o existencii dedičstva v prospech občana vysielajúceho štátu na území tretieho štátu.

Článok 35

Konzulárny úradník je oprávnený v konzulárnom obvode zastupovať pred orgánmi prijímajúceho štátu občanov vysielajúceho štátu, ak tieto osoby nemôžu v dôsledku neprítomnosti alebo z iných závažných dôvodov včas hájiť svoje práva a záujmy. Zastupovanie trvá tak dlho, kým zastupované osoby nevymenujú svojich splnomocnencov alebo sa samy neujmú hájenia svojich práv a záujmov.

Článok 36

1. Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo nadviazať styk s každým občanom vysielajúceho štátu, môže mu radiť a poskytnúť všetku pomoc, včítane právnej pomoci. Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať styk občanov vysielajúceho štátu s konzulárnym úradom a ich prístup na konzulárny úrad.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu o zatknutí, zadržaní alebo vzatí do väzby občana vysielajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník má právo čo najskôr navštíviť a nadviazať styk s občanom vysielajúceho štátu, ktorý je zatknutý, zadržaný, nachádza sa vo väzbe alebo je vo výkone trestu odňatia slobody.
   Práva uvedené v tomto odseku sa budú vykonávať v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, ktoré ich však nemôžu vylúčiť.

Článok 37

1. Konzulárny úradník má právo poskytnúť v konzulárnom obvode všetku pomoc a podporu lodiam vysielajúceho štátu nachádzajúcim sa v prístavoch, v územných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník sa môže obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu so žiadosťou o pomoc vo všetkých otázkach týkajúcich sa plnenia jeho funkcií, pokiaľ ide o lode vysielajúceho štátu, kapitána, členov posádok a cestujúcich týchto lodí.

Článok 38

Konzulárny úradník je v konzulárnom obvode oprávnený:

1. Bez ujmy na právomoci orgánu prijímajúceho štátu vyšetrovať všetky nehody, ku ktorým došlo v priebehu plavby alebo v čase, keď sa loď vysielajúceho štátu nachádzala v prístavoch prijímajúceho štátu, vypočúvať kapitána a každého člena posádky lode vysielajúceho štátu, kontrolovať lodné dokumenty, prijímať hlásenia týkajúce sa plavby lode a miesta jej určenia, ako aj byť nápomocný pri vjazde, výjazde a státí lode v prístave.
2. Bez ujmy na právomoci orgánu prijímajúceho štátu riešiť spory každého druhu medzi kapitánom a členmi posádky, včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, pokiaľ to dovoľujú právne predpisy vysielajúceho štátu.
3. Urobiť opatrenia na nemocničné ošetrenie a na návrat do prijímajúceho štátu kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky alebo cestujúceho lode.
4. Prijímať, vystavovať alebo overovať akékoľvek vyhlásenie alebo iné písomnosti týkajúce sa lode predvídané právnym poriadkom vysielajúceho štátu.
5. Vydávať dočasné doklady pre plavbu novozakúpených alebo postavených lodí.

Článok 39

1. Ak súdy alebo iné príslušné orgány prijímajúceho štátu majú v úmysle urobiť akékoľvek donucovacie opatrenia alebo začať akékoľvek úradné konanie na palube lode vysielajúceho štátu, upovedomia o tom konzulárneho úradníka, aby mohol byť on alebo jeho zástupca prítomný pri vykonávaní týchto opatrení. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca neboli prítomní, príslušné orgány prijímajúceho štátu mu na požiadanie poskytnú úplnú informáciu o tom, čo sa vykonalo.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa rovnako použije aj v prípade, keď kapitán alebo členovia posádky majú byť vypočutí miestnymi orgánmi na pobreží.
3. Ustanovenia tohto článku sa však nepoužijú v prípadoch obvyklej colnej, pasovej alebo zdravotnej kontroly, ako ani v prípadoch žiadnych opatrení urobených na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 40

1. V prípade, keď loď vysielajúceho štátu stroskoce, narazí na plytčinu, je vyvrhnutá na breh alebo ju v prijímajúcom štáte postihne iná havária alebo ak akýkoľvek predmet, ktorý je súčasťou nákladu lode vysielajúceho, prijímajúceho alebo tretieho štátu postihnutej haváriou a ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu, sa nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopraví do prístavu tohto štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu o tom čo najskôr upovedomia konzulárneho úradníka. Tieto orgány konzulárnemu úradníkovi tiež oznámia, aké opatrenia sa urobili na záchranu ľudí, lode, nákladu a ďalšieho majetku na lodi a predmetov patriacich k lodi alebo tvoriacich súčasť jej nákladu, ktoré sa oddelili od lode.
2. Konzulárny úradník môže poskytnúť všetku pomoc lodi, ktorá utrpela haváriu, jej cestujúcim a členom jej posádky; za týmto účelom sa môže obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu.
   Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ako aj opatrenia na opravu lode alebo sa môže obrátiť na príslušné orgány so žiadosťou, aby takéto opatrenia urobili alebo aby v nich pokračovali.
3. V prípade, keď loď vysielajúceho štátu, ktorá utrpela haváriu, alebo akýkoľvek predmet, ktorý je súčasťou takej lode, boli nájdené na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopravili do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode ani jej vlastník alebo jeho splnomocnenec ani príslušný poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na ich zabezpečenie alebo dať pokyn na zaobchádzanie s takouto loďou alebo predmetom, konzulárny úradník sa považuje za splnomocneného na to, aby urobil v mene vlastníka lode také opatrenia, aké by mohol urobiť za týmto účelom sám vlastník.

Ustanovenia tohto odseku sa tiež použijú, pokiaľ ide o akýkoľvek predmet, ktorý je súčasťou nákladu lode a ktorý je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu.

4. Ak akýkoľvek predmet, ktorý je súčasťou nákladu lode tretieho štátu, ktorá bola postihnutá haváriou, je vlastníctvom občana vysielajúceho štátu a našiel sa na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo sa dopravil do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode ani vlastník predmetu ani jeho zástupcovia ani príslušný poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie tohto predmetu alebo dať pokyn na zaobchádzanie s týmto predmetom, konzulárny úradník sa považuje za splnomocneného urobiť také opatrenia v mene vlastníka, aké by mohol na tento účel urobiť sám vlastník.

Článok 41

Články 37 až 40 sa primerane použijú v prípade lietadiel.

HLAVA V
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 42

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po výmene ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Sófii.
2. Dohovor zostane v platnosti do uplynutia šiestich mesiacov odo dňa, keď jedna z Vysokých zmluvných strán oznámi druhej Vysokej zmluvnej strane svoj úmysel vypovedať dohovor.
3. Dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Bulharskou ľudovou republikou, podpísaný 27. mája 1959.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch Vysokých zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho svojimi pečaťami.

Dané v Prahe 16. marca 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a bulharskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

V mene prezidenta

Československej socialistickej republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

V mene Štátnej rady

Bulharskej ľudovej republiky:

P. Mladenov v. r.

PROTOKOL ku Konzulárnemu dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou

Dnešného dňa pri podpise Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou (ďalej nazývaného „dohovor") splnomocnenci Vysokých zmluvných strán sa dohodli na tomto:

1. Upovedomenie konzulárneho úradníka, predvídané v odseku 2 článku 36 dohovoru, sa uskutoční do 7 dní od zatknutia, zadržania alebo vzatia do väzby občana vysielajúceho štátu podľa podmienok spojenia.
2. Práva konzulárneho úradníka na návštevu a nadviazanie styku s občanom vysielajúceho štátu uvedené v odseku 3 článku 36 dohovoru sa poskytnú do 7 dní po zatknutí, zadržaní alebo vzatí do väzby takéhoto občana podľa miesta, kde sa nachádza.
3. Práva konzulárneho úradníka, uvedené v odseku 3 článku 36 dohovoru, navštevovať a nadviazať styk s občanom vysielajúceho štátu v čase, keď je zadržaný, nachádza sa vo väzbe alebo je vo výkone trestu odňatia slobody, sa poskytujú periodicky.
4. Tento Protokol je neoddeliteľnou súčasťou dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch Vysokých zmluvných strán tento Protokol podpísali a opatrili ho svojimi pečaťami.

Dané v Prahe 16. marca 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a bulharskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

V mene prezidenta

Československej socialistickej republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

V mene Štátnej rady

Bulharskej ľudovej republiky:

P. Mladenov v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.